

La trajectòria professional d'en Josep Terrats Triquell es caracteritza per la diversitat tipològica dels seus treballs: des d'una Universitat fins a hospitals, guarderies, restaurants, col·legis i, naturalment, habitatges unifamiliars i plurifamiliars. L'Arquebisbat de Tarragona també ha estat un dels seus clients, amb encàrrecs per a la rehabilitació d'esglésies: **"Tots els pobles tenen església i en molts casos aquest n'és l'edifici públic més important i representatiu. Molts pobles i ciutats tenen interès per tenir l'església arreglada i així poder-la mostrar com l'edifici més destacat de la població. Els esforços que fan per col·laborar a tenir-la bonica i sentir-se'n orgullosos són importants perquè el patrimoni de l'Església és molt ampli però els recursos per mantenir-lo són naturalment limitats i per tant l'ajut dels fidels és imprescindible"**. Qui hauria de ser el responsable del manteniment d'aquest patrimoni? **"L'església, com a monument, és un patrimoni de tothom, i per tant la responsabilitat hauria de ser igualment de tothom; naturalment amb una més gran implicació de les institucions públiques"**.

Ara mateix en Josep Terrats està treballant en la rehabilitació d'un edifici de l'Església. Per a ell el fi d'una rehabilitació **"és tornar a l'estat inicial. Ara estic treballant en el seminari de Tarragona que és un edifici amb una ornamentació exterior preciosa però que pateix un greu deteriorament en una de les plantes degut al llarg temps que ha estat en desús"**.

Anteriorment l'arquitecte que ens acompanya va aixecar una església de planta nova a Vila-seca: **"No és gaire habitual construir esglésies noves però Vila-seca i Salou tenen un gran increment de població en temporada d'estiu i caps de setmana, que encara es va incrementar més des de l'obertura de Port Aventura. En aquesta església es buscava oferir la màxima cabuda amb el pressupost més ajustat possible, la màxima comoditat per als fidels, que disposés d'aire condicionat i ventilació, que entrés llum natural per les vidrieres però sense provocar calor... Va quedar molt bonica i funcional, amb forma de vano obert de manera que tots els bancs confluïssin a l'altar major. El resultat final va ser molt valorat per tothom"**.

Un altre tipus de restauració que ha fet ha estat la de masies: **"És una feina molt agradable, preciosa, perquè l'has de treballar dia a dia. No és una feina de despatx en què tot ha de ser mil·limètric. La restauració d'una masia es fa a poc a poc i sobre la marxa vas canviant i escollint colors, materials, tipus de pedra... Quan treballes en construccions que no són molt estàndards és millor anar fent lentament"**. Les seves paraules són espontànies i plenes d'entusiasme: **"L'ideal és fer el treball per fases, sense que estigui tot delimitat de principi a fi. Això de vegades encareix el cost final però el client, si veu que el resultat li agrada, s'anima i es gasta els diners a gust"**, ens diu tot recordant una restauració feta a Cubelles.

En Josep Terrats també treballa força amb promotors d'habitatges **"Faig molts xalets de tot tipus, així com edificis d'habitatges"**. La

relació arquitecte-promotor en aquest cas és molt positiva: **"Potser em sento millor treballant amb promotors que amb particulars perquè valoren més els aspectes pràctics. Els particulars vénen amb idees molt preconcebudes. Aleshores has de mirar de convèncer-los de quina és realment la millor solució per a la seva idea i adaptar-la a uns principis de racionalitat i estètica sense marginar en absolut la seva idea primera. El client se sent més tranquil si pensa que aquella casa és la que ell volia i que hi ha col·laborat, perquè pensem que aixecar una vivenda comporta un esforç molt important i que segurament aquella persona passarà anys pagant la casa. Per tant s'hi sentirà molt més feliç si veu que hi ha col·laborat en la seva construcció"**.

Els xalets que construeix l'arquitecte tant són primeres com segones residències, i des d'un de vista constructiu la feina s'enfoca de manera diferent perquè el client no els dona el mateix ús: **"Les primeres residències són molt més grans que les segones. En aquestes es limita més la superfície i el pressupost. Per fer una primera residència, moltes vegades la gent s'ha venut el pis i així disposa d'un capital inicial per cercar una superfície més gran i, per tant, per millorar. La segona residència sol servir per passar-hi les vacances o petites estades de cap de setmana i el pressupost sol ser molt més limitat"**.

Quines característiques demana l'usuari a la primera residència? **"El menjador es vol cada vegada més gran. Encara que s'utilitza cada cop menys, la gent insisteix en un menjador molt ampli, potser perquè és la impressió que quedarà als visitants"**. En canvi, **"el passadís tendeix a desaparèixer, perquè predomina la idea que són metres quadrats que es perden"**.

A vegades les cases de construcció recent no s'adapten del tot a allò que sol·licita el futur habitant: **"Sempre hi ha escassetat de metres quadrats. La gent vol preses d'antena i telèfon per a cada habitació, espai per als ordinadors, cablejat per les connexions a Internet, televisió per cable, per antenes parabòliques... També volen habitacions més àmplies perquè els seus fills hi puguin fer vida. Les habitacions són cada cop més grans a mesura que es desintegra la unitat familiar tradicional. Els aparells de televisió i els equips de música són a les habitacions, i no pas a la sala principal"**. Davant aquesta situació un es pregunta a gust de qui es fan els habitatges: **"Quan l'arquitecte fa una promoció no fa el que vol sinó el que el promotor li encarrega, i aquest, naturalment, no se la vol jugar, de manera que encarrega allò que sap que es vendrà i que, a més, es pagarà car. L'experiència ens diu que, si bé comprar un pis o fer-se una casa és una decisió familiar, l'opinió decisiva sovint l'acaben tenint les senyores i elles volen menjadors i cuines grans i vestíbuls d'entrada amplis"**.

En Josep Terrats pensa que **"l'arquitecte ha d'estar sempre a l'avantguarda de les innovacions tècniques i estètiques, però no ha d'oblidar mai que els edificis que construeix són per les persones, i per tant tots els esforços han d'anar cap a aconseguir que aquestes persones es sentin felices a les seves llars"**.



“L’arquitecte ha d’estar sempre a l’avantguarda de les innovacions tècniques i estètiques, però no ha d’oblidar mai que els edificis que construeix són per a les persones”

Josep Terrats - Barcelona (Barcelonès)